

Даниял кітабы — Жүз елу үшінші бөлім

Солтүстік және Оңтүстік патшалықтардың рухани рәміздігі: Киелі кітаптағы ғибадатханалар мен адам болмысы арқылы саяхат

Jeff Pippenger

2024-03-23

Солтүстік патшалық адамзат ғибадатханасындағы төменгі болмысты білдірді, ол қауым ғибадатханасындағы тәнді білдірді, ол Мәсіхтің ғибадатханасындағы адамдық flesh-ti білдірді. Мәсіх әрбір ғибадатхананы тұрғызды, әрі Ол әрбір іргетасты қалады, ал Миллерит ғибадатханасындағы алғашқы тас Езекиелдің екі таяғымен бейнеленген «жеті уақыт» ілімі болды. 1863 жылғы бүлікте Лаодикеялық адвентизм өзінің пайғамбарлық «бұрыштық тасын» теріске шығарды; бұл жердегі ғибадатхананың салынуында да орын алған еді. Қабылданбаған тас бүкіл құрылыс кезеңі бойы сүріндіретін тас болғанымен, ғибадатхананы тұрғызу аяқталар тұста таңдалып алынуға белгіленген еді. Алайда пайғамбарлық Сөз сүріндіретін, қабылданбаған тастың ақырында бұрыштың басына айналатынын айқындайды.

Оңтүстік патшалықпен бейнеленген «жеті уақыттың» таяғы солтүстік патшалыққа қатысты «бас» болып табылады. Ол «бас», өйткені Құдай Иерусалимді Өз қаласы ретінде айқындауды, Өзінің киелі ордасы мен Өз есімін сонда орналастыруды оңтүстік патшалықта таңдады. Екі таяқ 1798 жылдан 1844 жылға дейін біріктірілгенге дейін «бас» төменгі, яғни оңтүстік патшалық болып келді. 1844 жылы Жоханға солтүстік патшалықтан бас тарту бұйырылған кезде, өйткені ол басқа ұлттарға берілген еді, оңтүстік патшалық жалғыз өзі тұрған бір ұлттың туы ретінде қалдырылды, немесе, кем дегенде, жоспар солай еді. Сол жоспарға 1863 жылғы бүлік және қазіргі Израилдің алғашқы «Қадештегі бүлігі» бөгет болды.

2001 жылғы 11 қыркүйекте Жаратқан Ие Өзінің Лаодикеялық қауымын 1863 жылға, 1888 жылға, 1919 жылға және 1957 жылға — Қадештегі екінші «бүлікке» қайта алып келді. Бірақ сол бүлік кезінде теріске шығарылған тастың бұрыштың бас тасы болатыны жөніндегі уәде енді орындалып жатыр. Бұл уәде Мәсіх мәңгілікке Құдайлық пен адамдықтың қосылуын жүзеге асыратын, жүз қырық төрт мың ретінде бейнеленгендерде орындалады.

Пауыл төменгі табиғатты тән, ал жоғары табиғатты ақыл деп атады. Ол тәнді (төменгі табиғатты) өлім деп таныды.

Өйткені біз Таурат заңының рухани екенін білеміз; ал мен тәндікпін, күнәға сатылып қойылғанмын. Себебі істеп жүргенімді өзім құптамаймын: өйткені қалағанымды істемеймін, қайта жек көретінімді істеймін. Егер қаламайтын нәрсені істесем, онда Таурат заңының игі екеніне келісемін. Ендеше мұны істеп жүрген енді мен емес, менің ішімде тұратын күнә. Өйткені мен өзімде, яғни өз тәнімде, ешқандай игілік тұрмайтынын білемін; себебі қалау менде бар, бірақ игілікті жүзеге асырудың жолын таба алмаймын. Өйткені қалаған игілігімді істемеймін, ал қаламайтын жамандығымды

істеймін. Ал егер қаламайтын нәрсені істесем, онда мұны істеп жүрген енді мен емес, менің ішімде тұратын күнә. Сонымен, мен мынадай заңдылықты көремін: игілік істегім келгенде, қасымнан жамандық табылады. Өйткені ішкі адамым бойынша Құдайдың заңынан ләззат аламын. Бірақ мүшелерімде ақыл-ойымның заңына қарсы соғысатын басқа бір заңды көремін; ол мені мүшелерімде әрекет ететін күнә заңының тұтқыны етеді. Неткен сорлы адаммын! Мені осы өлім денесінен кім құтқарады? Римдіктерге 7:14–24.

Пауыл өзінің «тәнінде» «игі еш нәрсе» тұрмайтынын білді. Оның тәнінде (денесінде) бар болған, әрі тұқым қуалаған, әрі қалыптасқан бейімділіктер оны тек күнәға жетелеуге ғана әрекет етті. Сол бейімділіктер күнәнің заңын білдіретін, алайда Пауыл күнәнің заңын емес, Құдайдың заңын сақтауды қалады. Пауыл Құдайдың заңын «ақыл-ойының заңы» (өзінің жоғары болмысы) деп атады. Оның зары: «Өлім денесінен мені кім құтқарады?» болды. Әрине, Пауыл құтқарылуды әкелетін — Құдайлық екенін білді, бірақ ол сондай-ақ құтқарылу ісі өзінің қатысуын талап ететінін де білді.

Сондықтан, сүйіктілерім, сендер әрдайым мойынсұнып келгендеріңдей, тек менің көз алдымда ғана емес, енді мен жоқта тіпті одан да артық, өз құтқарылуларыңды қорқынышпен әрі дірілмен жүзеге асырыңдар. Өйткені сендердің бойларыңда Өзінің игі қалауына сай қалап та, іске асырып та әрекет етуші — Құдай. Філіпіліктерге 2:12, 13.

Өлім денесінен азат етілу Құдайдың құдіреті арқылы жүзеге асырылды, ал бұл құдірет адамдық күшпен байланыстырылған еді; Иса адамдарға дәл осындай үлгі берді. Күнәнің заңы тәннің төменгі болмысында белсенді түрде әрекет етіп тұрғанның өзінде, Иса Өзінің еркін Әкесінің еркіне бағындыру арқылы Өзінің төменгі болмысын Құдайдың заңына мойынсұндырылған күйде ұстады. Пауыл да, егер өз еркін құдайлық ерікке бағындырса, азаттық таба алар еді. Осылай ете отырып, ол өзінің құтқарылуын жүзеге асырып жатқан болар еді, ал Уайт ханым біздің өмірімізден күнәні жою ісі туралы айтқанда, дәл осыны меңзейді.

«Өзін Құдайға беруден бас тартатын әрбір жан басқа бір күштің билігінде болады. Ол өзіне-өзі қожа емес. Ол еркіндік туралы айтуы мүмкін, бірақ шын мәнінде ол ең қорлықты құлдықта жүр. Оған ақиқаттың сұлулығын көруге жол берілмейді, өйткені оның санасы Шайтанның бақылауында. Ол өз үкімінің нұсқауын ұстанып жүрмін деп өзін алдағанымен, шын мәнінде қараңғылық әміршісінің еркін орындайды. Мәсіх жанды күнә құлдығының кісендерінен босату үшін келді. “Ендеше, Ұл сендерді азат етсе, сендер шынында азат боласыңдар”. “Мәсіх Исадағы өмір Рухының заңы” бізді “күнә мен өлім заңының” билігінен азат етеді. Римдіктерге 8:2.»

«Құтқару ісінде ешқандай мәжбүрлеу жоқ. Ешқандай сыртқы күш қолданылмайды. Құдай Рухының ықпалы астында адам кімге қызмет ететінін еркін таңдауға қалдырылады. Жан Мәсіхке бағынғанда жүзеге асатын өзгерісте бостандықтың ең жоғары мәні бар. Күнәнің қуылып шығарылуы — жанның өз әрекеті. Рас, бізде өзімізді шайтанның билігінен азат етуге күш жоқ; бірақ біз күнәдан азат етілуді қалаған кезде және зор мұқтаждығымызда өзімізден тыс әрі өзімізден жоғары бір құдіретті жалбарына

шақырғанымызда, жанның күштері Киелі Рухтың Құдайлық қуатымен кенелтіледі де, Құдайдың еркін орындауда еріктің нұсқауына мойынсұнады.»

«Адамның еркіндігі мүмкін болатын жалғыз шарт — Мәсіхпен бір болу. “Ақиқат сендерді азат етеді”; ал Мәсіх — ақиқат. Күнә тек сананы әлсіретіп, жанның еркіндігін жою арқылы ғана үстемдік ете алады. Құдайға бағыну — адамның өз болмысына, адамның шынайы ұлылығы мен қадір-қасиетіне қайта оралуы. Біз бағынуға келтірілетін Құдайдың заңы — “бостандық заңы”». Жакып 2:12. «Ғасырлар үміті», 466.

Пауыл: «Мен бейшара адаммын! Осы өлім денесінен мені кім құтқарады?» — деп жалбарынды. Уайт ханым: «Күнәдан азат етілуді қалағанымызда және ұлы мұқтаждығымызда өзімізден тыс әрі өзімізден жоғары тұрған бір күшке жалбарынғанымызда, жанның күштері Киелі Рухтың құдайлық қуатымен сусындайды, сөйтіп олар Құдайдың еркін орындауда еріктің нұсқауларына бағынады», — деп мәлімдеді. Еркімізді іске асыру арқылы өз адамдығымызды Мәсіхтің құдайлығымен біріктіруге қатыса отырып, біз күнәні өз «жанымыздан» алып тастаудың осы «іс-әрекетін» жүзеге асырамыз.

Бірақ біздің «түсінуіміз қажет нәрсе — ерік-жігердің шынайы күші». Ерік — «адам табиғатындағы билеуші күш, шешім қабылдау, не таңдау жасау күші. Барлығы ерік-жігердің дұрыс әрекетіне байланысты. Таңдау жасау күшін Құдай адамдарға берген; оны жүзеге асыру — олардың еншісінде. Сен өз жүрегіңді өзгерте алмайсың, өзіңнен-өзің оның сүйіспеншілігін Құдайға бағыштай алмайсың; бірақ Оған қызмет етуді таңдай аласың. Сен Оған өз еркінді бере аласың; сонда Ол сенде Өзінің игі еркіне сай қалап та, әрекет етіп те тұратындай етіп іс-қимыл жасайды. Осылайша сенің бүкіл болмысың Мәсіх Рухының билігіне бағындырылады; сенің сүйіспеншіліктерің Оған шоғырланады, ойларың Онымен үйлесімде болады.»

Пауыл бұл ақиқаттарды білді, әрі ол өзінің төменгі болмысы еркінің іске асуы арқылы жоғары болмысына бағындырылып ұсталуды керектігін де білді. Міне, сондықтан Пауыл күн сайын өліп отырды.

Мырзамыз Иса Мәсіхте сіздер туралы менде бар мақтанышыммен ант етіп айтамын: мен күн сайын өлемін. 1 Қорынттықтарға 15:31.

Пауыл өз еркін қолданып, төменгі болмысын бағынуда ұстау арқылы оны күн сайын айқышқа шегелеуі қажет екенін білді. Сондықтан ол өз тәнін айқышқа шегеледі.

Ал Мәсіхке тән болғандар тәнді құмарлықтары және нәпсіқұмарлықтарымен қоса айқышқа шегеледі. Ғалаттықтарға 5:24.

Пауыл өзінің күнәкар тәні Мәсіхтің Екінші келуіне дейін адамзатта бола беретінін білді; сол кезде адалдар көзді ашып-жұмғанша жаңа, ұлықталған денеге ие болмақ. Сондықтан 1798 жыл Миллершілер ғибадатханасы тұрғызылған қырық алты жылдың іргетасының бастауын айқындайды, өйткені жалғыз іргетас ретінде Мәсіх іргетас қаланғаннан бері бауыздалған Тоқты болды. Солтүстік патшалық тән еді; ол күнә арқылы адамзаттың үстінен үстемдікке көтеріліп, өзін жалған солтүстік патшалық ретінде биіктетті. 1844 жылы Жоханға ауланы

«тыс қалдыру» бұйырылды; бұл грек тілінде Құдай Өз есімін қоюды таңдаған жоғары табиғаттың үстінен үстемдік алып кеткен төменгі табиғатты теріске шығаруды білдіреді; ал 1798 жылы тән (төменгі табиғат) «құмарлықтары мен нәпсілерімен» бірге айқышқа шегеленуге тиіс болды.

Негізінде, Мәсіхтің тәні айқышқа шегеленгенде өлді, өйткені Ол тірілерден аластатылды. Сонда оңтүстік патшалық Құдаймен келісімде тұрған, бір патшасы бар біртұтас халық әрі өз ортасында Құдайдың киелі ордасы бар халық болуға тиіс еді. Жол үстіне жол қосылып, “жеті уақыт” енді “бұрыштың басы” болды, өйткені 2001 жылғы 11 қыркүйектен бері Құдай Өзінің “солтүстік әскерін” белгі ретінде көтеріп жатыр. Сол әскер бір халық болуға тиіс, ал ол халық тек Оның бейнесін ғана көрсететін болады; және бұл дәл Шайтан аңның бейнесі болып табылатын өзінің “мүйізін” көтеріп жатқан уақытта жүзеге асады. Езекиел кітабының отыз жетінші тарауында төрт жел туралы хабар сол әскер ретінде сонда орындарынан тұратындардың үстіне кешкі жаңбыр туралы хабарды үрлейді. Төрт жел туралы хабар — бұл Жетінші Кернейдің хабары, дәл сол жерде Құдайдың құпиясы аяқталады.

Мөр басудың аяқтаушы ісі 2023 жылғы 7 қазанда басталды. Жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақыты Жетінші Кернейдің шырқалуы барысында жүзеге асады, әрі сол керней мөрлеу үдерісі кезінде үш рет шырқалады. Ол әрдайым Исламның Даңқты Жерге қарсы жасаған соққысын білдіреді. Қазіргі рухани «даңқты жер» 2001 жылғы 11 қыркүйекте соққыға ұшырады, ал ежелгі тура мағынадағы даңқты жер 2023 жылғы 7 қазанда — өлтірілген екі куә қайтадан тірілген дәл сол жылы — соққыға ұшырады. Үшінші соққы — Америка Құрама Штаттарында жуық арада келетін жексенбілік заң кезінде.

2023 жылғы 7 қазаннан бастап, жуық арада келетін жексенбілік заң кезінде Республикалық мүйіз бен жердегі аңның шынайы протестанттық мүйізі не айдаһарша, не Тоқтыша сөйлейтін мүйізге өздерінің ақырғы ауысуларын жүзеге асырып жатыр. Жер тарихының соңғы оқиғалары барысында өрбитін ұлы күрестегі ішкі және сыртқы қарсыластардың осы екі көрінісі де Даниял кітабының он бірінші тарауындағы қыркыншы аятта бейнеленген тарихта орналасқан. Екі мүйіздің осы екі ақырғы дамуы Жетінші Кернейдің шалынысы кезінде жүзеге асады. Жетінші Керней — үш қасірет кернейінің үшіншісі.

Үш «қайғы» пайғамбарлықтың үштік қолданылуын білдіреді, әрі осы арқылы олар 2023 жылғы 7 қазан межелік белгісіне күшті куәлік береді. Бірінші «қайғыда» да, екінші «қайғыда» да исламның соғысы Римнің әскерлеріне қарсы жүргізілді; ал соңғы күндері Рим — Америка Құрама Штаттары, бұған 1989 жылы антихрист (Папа Иоанн Павел II) пен жалған пайғамбардың (Рональд Рейган) арасындағы құпия одақтың нәтижесінде жүзеге асқан Кеңес Одағын жену айғақ болады.

Аян кітабының тоғызыншы тарауында баяндалған бірінші қасіретте бес айлық уақыт пайғамбарлығы бар, бұл — жүз елу жыл. Екінші қасіретте үш жүз тоқсан бір жыл және он бес күндік уақыт пайғамбарлығы бар. Уақытқа қатысты осы екі пайғамбарлық та Исламның бірінші және екінші қасіреттерді бейнелейтін екі тарих барысында Римге қарсы жүргізген соғысын көрсетеді. Бұл екі пайғамбарлықта соғыстың екі түрлі нәтижесі болды. Алғашқы

жүз елу жыл ішінде Ислам Римге «зиян келтіруге» тиіс болды, ал үш жүз тоқсан бір жыл және он бес күн туралы пайғамбарлықта Ислам Римді «өлтіруге» тиіс болды. Бұл екі пайғамбарлық өзара тікелей байланысты болды. Исламның Римге зиян келтіруге тиіс болған жүз елу жылының аяқталуы Исламның Римді өлтіруге тиіс болған үш жүз тоқсан бір жыл және он бес күнінің басталуын айқындады. Бірінші және екінші қасіреттер жүз елу жылдың аяқталуымен және үш жүз тоқсан бір жыл мен он бес күннің басталуымен бөлінеді.

Құрама Штаттар жақында шығатын жексенбілік заң күшіне енгенде Киелі кітаптағы пайғамбарлықтың алтыншы патшалығы болудан қалады, әрі дәл сол кезде ол пайғамбарлық тұрғыдан «өлтіріледі». Аян кітабының он бірінші тарауындағы «ұлы жер сілкінісінің» уақыты — жақында шығатын жексенбілік заң, ал сол уақыт жеткенде Исламның Жетінші кернейі де келеді. Ол ақырды, яғни соңғы күндердегі Римнің әскері болып табылатын алтыншы патшалықтың ақырын немесе өлімін белгілеу үшін келеді. Сол өлімнің алдында Исламның Рим әскерлеріне зиян келтірген жүз елу жылы болды. Қазіргі дүниедегі радикалды Исламның әрекеттерін бәсеңдетіп көрсетуге тырысатын негізгі бұқаралық ақпарат құралдарының мәліметі бойынша, 2023 жылғы 7 қазаннан бастап, осы мақала 2024 жылғы 12 ақпанда жазылғанға дейін, Ислам дүниежүзіндегі америкалық мүдделерге қарсы жүз алпыс бес шабуыл жасаған.

Бірінші және екінші қайғыларда Римнің әскерлерінің өлтірілуіне алып баратын Исламның Рим әскерлеріне жүз елу жыл бойы зақым келтіруі үшінші қайғының тарихында да қайталанады, өйткені пайғамбарлықтың үштік қолданылуы дәл осылай жұмыс істейді. Жетінші Кернейдің шалынуы, яғни жүз қырық төрт мыңның мөрленуі, яғни екі таяқтың бірігуімен бейнеленгендей, Құдайлық пен адамзаттың қосылуы жүзеге асатын уақыт, үш межеге ие. Біріншісі — рухани даңқты жер, соңғысы да — рухани даңқты жер. Ортаңғы межесі — тура мағынадағы даңқты жер.

2023 жылы үшінші қасіреттің ескерту Кернейінен шыққан екінші үрлеу Ислам соғысының ушыға түсуін айқындап көрсетті, өйткені ол жердегі аңды «зақымдайтын» кезеңге енді. Сол жылдың өзінде Республикалық мүйіз бен шынайы протестанттық мүйіздің екі куәгері қайта тіріліп, өзара өздерінің соңғы рәміздік мүйіздеріне ауысуын бастады. Республикалық мүйіз үшін бұл — барлық жолдан тайған протестанттық күштердің барлық жолдан тайған республикалық күштермен бірігуі еді, осылайша аңның бейнесі болып табылатын бір мүйізді қалыптастыру үшін. Ал шынайы протестанттық мүйіз үшін бұл — мүйіз өз сипаты жағынан Лаодикиялықтан Филадельфиялыққа ауысқан кезде, аңның бейнесіне қарама-қарсыны көрсету үшін, Құдайлық пен адамзаттың бірігуі еді. 2023 жыл 2001 жылдан кейінгі жиырма екі жылдан соң келді, осылайша Құдайлықтың адамзатпен бірігуінің рәміздік байланысын білдірді.

Осы тарихтың барлығы Даниял 11-тараудың қыркыншы аятында жүзеге асады; дәл сол аят 1989 жылы мөрі ашылып, білімнің артуын туғызды, әрі бұл Хиддекел өзені арқылы бейнеленеді. Сол аяттың пайғамбарлық тарихында Ең Қасиетті Орын ішіндегі қорытынды іс те аяқталады; бұл — 1798 жылы мөрі ашылған нұр, әрі ол Улай өзені арқылы бейнеленеді. Қыркыншы аяттың басы 1798 жылғы ақырзаман уақытын анықтайды, ал аяттың соңы 1989

жылғы ақырзаман уақытын анықтайды; және Тигр мен Евфраттың (Улай мен Хиддекелдің) Парсы шығанағына жетердің алдында бір-біріне қосылатыны сияқты, осы екі өзен де қырқыншы аяттың тарихында бір арнаға тоғысады.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

Жаратушы Ие Жаратқан Иенің Рухы менің үстімде; өйткені Жаратқан Ие мені момындарға ізгі хабарды жариялауға майлады; Ол мені жүрегі жаралыларды таңуға, тұтқындарға азаттықты, бұғаулыларға зынданның ашылуын жариялауға жіберді; Жаратқан Иенің рақым жылы мен Құдайымыздың кек алу күнін жариялауға; барлық қайғырушыларды жұбатуға; Сионда қайғырып жүргендерге тағайындауға, оларға күлдің орнына көрік, қайғының орнына қуаныш майын, жүдеулік рухының орнына мадақ киімін беруге; сонда олар әділдіктің ағаштары, Жаратқан Иенің даңқталуы үшін Өзінің отырғызған бағы деп аталатын болады.

Олар ежелгі қираған орындарды қайтадан тұрғызады, бұрынғы қаңырап бос қалған жерлерді қалпына келтіреді, көп ұрпақтар бойы қаңырап жатқан қираған қалаларды жөндейді. Бөгде жұрт адамдары келіп, отарларыңды бағады, жат елдің ұлдары сендердің жер жыртушыларың әрі жүзім бақтарыңды күтушілерің болады. Ал сендер Жаратқан Иенің діни қызметкерлері деп аталасындар; адамдар сендерді Құдайымыздың қызметшілері деп атайды. Сендер басқа халықтардың байлығын жейсіңдер, әрі олардың даңқымен мақтанасындар. Ұяттарыңның орнына екі есе үлес аласындар; масқаралықтың орнына өз үлестері үшін қуанады; сондықтан өз жерінде олар екі есе мұра иеленеді; мәңгілік қуаныш соларға болады.

Өйткені Мен, Жаратқан Ие, әділ сотты сүйемін, өртелетін құрбандық үшін жасалған тонаушылықты жек көремін; олардың ісін шындықпен бағыттаймын, әрі олармен мәңгілік келісім жасаймын. Олардың ұрпағы халықтар арасында белгілі болады, олардың тұқымы елдер арасында танылатын болады; оларды көргендердің бәрі олардың Жаратқан Ие батасын берген ұрпақ екенін мойындайды. Мен Жаратқан Иеде қатты қуанамын, жаным Құдайымда шаттанады; өйткені Ол маған құтқарылу киімдерін кигізді, әділдік шапанын жапты, күйеужігіт әшекейлерімен сәнденгендей, қалыңдық өз әшекейлерімен безенгендей. Өйткені жер өз бүршігін өсіріп шығарғандай, бақ онда егілген нәрселерді көктеткендей, Жаратушы Тәңір Ие де барлық халықтардың алдында әділдік пен мадақты көктетеді. Ишая 61:1–11.